

**Program Wychowawczo - Profilaktyczny
Liceum Ogólnokształcące
IN ALTUM**

Katowice 2023/24

I. Podstawa prawna:

- Konstytucja RP
- Prawo oświatowe
- Podstawa programowa kształcenia ogólnego

- Deklaracja Praw Człowieka
- Konwencja Praw Dziecka
- Statut Liceum Ogólnokształcącego “ In Altum”
- Statut Stowarzyszenia na Rzecz Edukacji i Rodziny „Węgielek”

II. Wprowadzenie do Programu Wychowawczo-Profilaktycznego

Program Wychowawczo-Profilaktyczny określa, jakimi wartościami kierujemy się w wychowaniu uczniów oraz jakie normy postępowania są pożądane, aby rozwijali swoje zdolności, uzyskali dojrzałość oraz umiejętności konieczne do podejmowania decyzji w sposób wolny i odpowiedzialny.

Program Wychowawczo-Profilaktyczny Liceum został opracowany na podstawie doświadczeń szkół opartych na modelu edukacji spersonalizowanej, realizowanym w placówkach Stowarzyszenia Na Rzecz Edukacji i Rodziny WĘGIELEK.

Projekt edukacyjny szkoły stanowi syntezę głównych założeń wychowania o wysokiej jakości: spersonalizowanego, pełnego i spójnego, które obejmuje całościowy i harmonijny rozwój osoby zgodnie z chrześcijańską koncepcją człowieka. Zgodnie z tymi zasadami szkoła zapewnia swoim wychowankom edukację spersonalizowaną – edukację ucznia jako osoby wyjątkowej i niepowtarzalnej, dążącej do swojego rozwoju i doskonalenia charakteru. Celem i zadaniem szkoły jest wspieranie osobowego rozwoju ucznia w wymiarze intelektualnym, wolitywnym, emocjonalnym, duchowym, fizycznym.

Działalność wychowawcza w naszej placówce opiera się na antropologii chrześcijańskiej. Na pierwszym miejscu jest dla nas wychowanie „zgodnie z integralną koncepcją osoby ludzkiej, jej godnością i wolnością, przez rozwijanie cnót ludzkich, szacunek dla innych ludzi, dążenie do poznawania prawdy, czerpiąc z najlepszego dorobku kultury chrześcijańskiej”.

III. Założenia i cele dotyczące działań wychowawczych i profilaktycznych

Szansą na powodzenie działań wychowawczych podejmowanych w szkole jest oparcie się na cechach charakteryzujących postawę uczniów w wieku licealnym: **na ich pragnieniu doskonalenia się, ciekawości poznawczej, potrzebie autorytetów oraz więzi z rodzicami.**

Pragnienie doskonalenia się

Celem wychowania jest dążenie do tego, aby każdy z naszych uczniów świadomie starał się doskonalić i rozwijać się w możliwie najpełniejszy sposób. Narzędziem pomagającym zrealizować ten cel jest tutoring.

System tutoringu promuje indywidualne podejście do każdego ucznia. Tutoring jest procesem, który wspiera uczniów w ich rozwoju i polepszaniu efektów ich świadomego działania.

Ważna jest też pomoc w nabywaniu i ćwiczeniu określonych kompetencji.

Dla młodzieży w wieku 15-18 lat takie cechy jak szczerłość, pracowitość, hojność, odpowiedzialność i męstwo znajdują wyraz w trosce o innych i pragnieniu sprawiedliwości. Dlatego w działania szkoły wpisany jest wolontariat jako zachęta do odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu społecznym i pragnienia pozytywnego wpływu na społeczeństwo, w duchu służby innym.

W tym wieku wyraźna jest już umiejętność refleksji i troska o swoją przyszłość, coraz bardziej samodzielne myślenie, decydowanie i działanie według dobrze ukształtowanego sumienia.

Ciekawość poznawcza

Szkoła stara się rozwijać ciekawość poznawczą uczniów, odpowiadając na charakterystyczną dla tego wieku postawę poszukującą. Zadaniem szkoły jest budzić pasję poznawczą ucznia, chęć zadawania istotnych pytań - o świat, o relacje z innymi, o sens życia i wiary - bez obawy przed kontestacją i buntem młodych ludzi, prowokując ich do poszukiwania własnej tożsamości i doskonalenia się.

Stąd nacisk na wysoki poziom dydaktyczny, a także pomoc uczniom w osiągnięciu wystarczającego poziomu wiedzy na temat zasad i norm moralnych oraz nawyku rozumowania moralnego, tak aby mogli wartościować wydarzenia, osoby, sytuacje mające związek z ich własnym życiem według obiektywnych kryteriów moralnych.

Współpraca z rodzicami

W naszej szkole kładziemy nacisk na współpracę z rodzicami. W szczególności tutor ucznia blisko współpracuje z jego rodzicami. W ciągu roku szkolnego rodzice mają możliwość spotkań z tutorem w celu omówienia bieżących spraw edukacyjnych i wychowawczych. Tutor regularnie rozmawia także z uczniem/uczennicą, wspierając ich w realizacji planów edukacyjnych i kształtowaniu charakteru.

Stworzenie środowiska, w którym rodzice i szkoła zgadzają się co do wspólnych wartości, pomaga rodzicom pogłębić relację z ich dziećmi w okresie, w którym brak takiego porozumienia mógłby owocować buntem młodego człowieka i jego alienacją.

Autorytet nauczyciela

Program Wychowawczo-Profilaktyczny jest jednocześnie wyzwaniem do formacji nauczycieli. Każda osoba pracująca w szkole jest jednocześnie wychowawcą młodzieży, a co za tym idzie stara się:

- dawać przykład współpracy ze wszystkimi w zespole i uczenia się od siebie nawzajem, odpowiedzialności za innych, otwartości i ducha służby,
- nie przerzucać ciężaru pracy na innych nauczycieli, a odpowiedzialności na dyrekcję w przypadku stresu i zmęczenia.
- znać i cenić wartość prawdy; umieć przyznać się do błędu, własnej niewiedzy, umieć przeprosić, nagradzać dociekliwe pytania, dzięki którym uczeń poszukuje, zachęca innych do dociekliwości i mobilizuje do rozwoju.
- pragnąć, aby relacje uczniów z Bogiem były żywe i głębokie, dlatego samemu starać się pogłębiać swą wiarę.

IV. Profil absolwenta

Celem Programu Wychowawczo-Profilaktycznego jest wychować absolwenta/absolwentkę szkoły, który/która:

- w swoim postępowaniu kieruje się szacunkiem wobec drugiego człowieka,
- stale pracuje nad sobą, troszcząc się o swój wzrost w cnotach,
- świadomie podejmuje decyzje, potrafi przewidzieć ich skutki oraz ponieść konsekwencje swojego postępowania,
- jest odpowiedzialny/odpowiedzialna za siebie i innych,
- jest tolerancyjny/a, kulturalny/a, respektujący/a ogólnie przyjęte normy społeczne,
- jest asertywny/a, odpowiednio reagujący/a w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa własnego i innych,
- wypracował/a w sobie prawidłowe nawyki oraz postawy warunkujące zachowanie i pielęgnowanie zdrowia,
- posiada umiejętność radzenia sobie w trudnych i niebezpiecznych sytuacjach, a także zapobiegania ich powstaniu;
- potrafi wzbudzać w sobie poczucie własnej wartości i wiary w siebie oraz akceptację innych poprzez budowanie właściwych relacji ze sobą, z rówieśnikami i najbliższym otoczeniem;
- potrafi zdecydować o kierunku dalszego kształcenia,
- potrafi właściwie wykorzystywać technologie informacyjne,
- potrafi poprawnie się komunikować, tzn. słucha innych, szanuje ich poglądy,
- potrafi wyrażać własne potrzeby i rozumie potrzeby innych,
- zna i szanuje historię, kulturę i tradycję naszego regionu

Projektując Program Wychowawczo-Profilaktyczny wzięliśmy pod uwagę uwarunkowania środowiskowe, etap rozwoju, na którym znajdują się nasi uczniowie oraz problemy w ich funkcjonowaniu ujawnione w wyniku przeprowadzonej diagnozy w ramach ewaluacji i diagnozy czynników chroniących i czynników ryzyka.

V. Realizacja działań profilaktycznych

Profilaktykę rozumiemy jako podejmowanie działań, skierowanych do różnych grup, we współpracy z różnymi środowiskami i instytucjami, które mają na celu zapobieganie pojawieniu się lub rozwojowi zaburzeń, chorób lub innych niekorzystnych zjawisk społecznych. Działania profilaktyczne prowadzone są na trzech poziomach, w zależności od stopnia ryzyka:

Profilaktyka uniwersalna skierowana jest do wszystkich uczniów, bez względu na stopień ryzyka – całej społeczności szkolnej. Podejmowane działania skupiają się wokół zagadnień związanych z promocją zdrowego stylu życia, rozwijaniem postawy dbałości o zdrowie własne i innych ludzi, umiejętności dokonywania świadomych wyborów, komunikowania swoich potrzeb. To również rozwijanie postawy asertywności, kształtowanie umiejętności radzenia sobie z emocjami w czasie przeżywania trudnych sytuacji życiowych. Profilaktyka uniwersalna ma na celu przeciwdziałanie pierwszym próbom podejmowania zachowań ryzykownych. Działania z zakresu profilaktyki uniwersalnej realizowane są przede wszystkim przez nauczycieli, pedagogów i psychologów szkolnych w czasie warsztatów i spotkań z młodzieżą.

Profilaktyka selektywna skierowana jest do grupy zwiększonego ryzyka, czyli do osób, które w stopniu wyższym niż przeciętny są narażone na rozwój zaburzeń. Profilaktyka selektywna koncentruje się na zagrożonych grupach dzieci i młodzieży, osobach, które cechuje wysoka ekspozycja na czynniki ryzyka. Jej celem jest tworzenie warunków, które umożliwiają wycofanie się z zachowań ryzykownych. Działania w zakresie profilaktyki selektywnej prowadzone są przez psychologa i pedagoga szkolnego we współpracy z wychowawcami i tutorami, a także w razie potrzeby przez specjalistów w poradniach psychologiczno-pedagogicznych oraz wykwalifikowanych realizatorów programów profilaktycznych.

Profilaktyka wskazująca skierowana jest do grupy, w której rozwinęły się już symptomy zaburzeń. Obejmuje ona działania interwencyjne i terapeutyczne, mające na celu umożliwienie powrotu do prawidłowego funkcjonowania społecznego (resocjalizacja).

Według założeń programu, w szkole będzie prowadzona przede wszystkim **profilaktyka uniwersalna**, a wobec uczniów wymagających bardziej zaawansowanej pomocy – szkoła przewiduje działania z zakresu **profilaktyki selektywnej i wskazującej**, we współpracy z instytucjami pomocowymi.

Program realizując treści profilaktyczne będzie realizowany na wybranych w roku lekcjach wychowawczych wg propozycji tematów oraz diagnozowanych na bieżąco potrzeb:

1. Kształtowanie szacunku i poczucia wartości swojego życia oraz godności osoby.
2. Dbanie o własne zdrowie i rozwój psychiczny.
3. Znajomość podstawowych zagrożeń związanych z uzależnieniami i ze szkodliwym oddziaływaniem mediów (smartfon, Internet, telewizja, prasa, literatura).
4. Rozwijanie umiejętności nawiązywania relacji z rówieśnikami w oparciu o poszanowanie godności drugiej osoby.
5. Rozwijanie postawy szacunku i akceptacji wobec swojego ciała.
6. Kształtowanie racjonalnej postawy wobec trudności i zagrożeń (m.in. cyberprzemoc, przemoc seksualna, przemoc w rodzinie, choroby fizyczne i psychiczne, śmierć bliskich, kontakt z osobami eksperymentującymi lub uzależnionymi itp.) oraz rozwijanie umiejętności szukania wsparcia i pomocy.
7. Podniesienie umiejętności samoregulacji i dbania o odpowiedni bilans pracy i odpoczynku.

VI. Tematy wychowawcze z podziałem na miesiące roku szkolnego

Program realizując treści wychowawcze będzie realizowany w cyklach miesięcznych na lekcjach wychowawczych wg propozycji tematów:

Miesiąc	Temat
Wrzesień	Poznawanie siebie <ul style="list-style-type: none"> ● Kim jestem ● Jaki jestem ● Powołanie ● Wybór zawodu ● Rozwój i dojrzałość ● Priorytety
Październik	Praca nad sobą <ul style="list-style-type: none"> ● Doskonalenie się ● Odpowiedzialność ● Integralność ● Uczucia, panowanie nad sobą ● Podejmowanie decyzji ● Umiarkowanie ● Planowanie ● Odpoczynek, czas wolny, świętowanie ● Rozwiązywanie problemów ● Techniki uczenia się
Listopad	Relacje z bliskimi <ul style="list-style-type: none"> ● Przyjaźń

	<ul style="list-style-type: none"> ● Współpraca ● Komunikacja ● Dobry i zły wpływ, presja rówieśnicza
grudzień	<p>Szczęście</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Wolność ● Umiarkowanie ● Hojność ● Wdzięczność ● Miłość ● Cierpienie ● Używki i uzależnienia
styczeń	<p>Patriotyzm</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Polskie tradycje ● Patriotyzm lokalny ● Nowoczesny patriotyzm ● Ksenofobia
luty	<p>Szacunek dla innych</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Osoby starsze ● Niepełnosprawni ● Rasizm ● Nacjonalizm ● Tolerancja ● Autorytety
marzec	<p>Współczesny świat</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Prawa człowieka ● Bioetyka ● Pokój ● Tolerancja ● Sprawiedliwość społeczna
kwiecień	<p>Inicjatywa</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Zaangażowanie społeczne ● Polityka ● Ekologia
maj	<p>Kultura współczesna</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Media ● Moda ● Otwartość i samodzielność myślenia
czerwiec	<p>Rodzina</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Narzeczeństwo ● Relacje z rodzicami ● Relacje z rodzeństwem ● Samotność

	<ul style="list-style-type: none"> ● Rodziny niepełne: separacja, rozwód, samotne matki, partnerstwo ● Płeć: równość i różnorodność, transpłciowość homoseksualizm
--	--

VII. Podstawowe formy realizacji standardów pracy wychowawczej

Lekcja wychowawcza

Podczas lekcji wychowawczych realizowany jest systematyczny program edukacji moralnej, którego celem jest kształcenie intelektu, umocnienie woli i promowanie zrównoważonego życia emocjonalnego. Program ten ma na celu usystematyzowanie i dopełnienie edukacji moralnej, którą uczniowie nabywają podczas innych zajęć w szkole oraz włożenie ich w kontekst sytuacji życiowych, które angażują ich emocjonalnie, tak aby umieli je odpowiednio analizować i przewidywać pozytywne lub negatywne skutki proponowanych rozwiązań.

Lekcja wychowawcza jest prowadzona:

- z wykorzystaniem metod, w której dialog i pozytywny wzorzec są głównymi narzędziami; m.in. studiowanie, debata i dialog na aktualne tematy, studium przypadków itp.
- dynamicznie, praktycznie i przy uczestnictwie klasy;
- w oparciu o pozytywne cechy klasy;
- przy użyciu aktualnej terminologii i technologii.

Spotkania z tutorem

Tutor to nauczyciel, który – w ramach swojej pracy zawodowej – ma zadanie współpracy z uczniem i z rodzicami w obszarze wychowania ich dziecka. Funkcja ta zawiera w sobie obowiązek osobistych spotkań z uczniem/uczennicą w porozumieniu z jej rodzicami, którzy są pierwszymi wychowawcami. Zadanie tutora to pomoc uczniom poznać siebie, doceniać świat, który ich otacza, odpowiednio pożytkować swoją wolność i wysilać się, by osiągnąć maksymalnie dużo swoich celów.

Aby prowadzić pracę w sposób profesjonalny, tutor musi dobrze poznać cechy i ograniczenia każdego ucznia, jego/jej charakter, zalety i obszary do pracy, środowisko rodzinne, przyjaciół, postawę, czas i stosowane techniki nauki oraz inne okoliczności, które może uzyskać przy pomocy własnej obserwacji, osobistych relacji z uczniem i jego/jej rodzicami oraz informacji od innych nauczycieli. Praca tutora jest zawsze wynikiem relacji pełnej zaufania.

Tutor nie powinien zastępować woli rodziców lub ucznia wskazując im, co mają robić. Powinien pomagać im w podejmowaniu własnych decyzji, w działaniu w wolności osobistej

w obliczu własnej odpowiedzialności. Tutor musi zawsze działać z nastawieniem pozytywnym, traktując wszystkich ze spokojem, nie bojąc się niczego i nie ulegając zniechęceniu, unikając tego, co mogłoby się wydawać narzucaniem, przymusem lub nadopiekuńczością, ale przyjmując serdeczną i uprzejmą postawę pomagającą w rozważeniu własnej sytuacji, w staraniu o umocnienie zalet i osiągnięcie zaplanowanych celów.

Tutorzy prowadzą swoją pracę głównie podczas osobistych spotkań z powierzonymi mu rodzinami: rodzicami oraz uczniami/uczennicami. Rozmowa wymaga przygotowania i powinna rozpocząć się od oceny celów uzgodnionych podczas poprzedniej rozmowy. Tematy, jakie można poruszać przy każdej okazji, są bardzo zróżnicowane. Nie mogą ograniczać się do komentowania wyników szkolnych, choć oczywiście trzeba traktować również tę sprawę poważnie, ponieważ nauka i praca jest środkiem osobistej samorealizacji i środkiem wychowawczym. Trzeba poznać możliwości każdego ucznia, jego potrzeby, zainteresowania, pragnienia; starać się, by był w stanie zrozumieć sens wartości i umiać określić hierarchię panującą między nimi; zrozumieć, że bycie szczęśliwym wymaga spójności z dobrem; pomóc pokonać własny egoizm, otwierając się na innych i mieć pragnienie budowania bardziej sprawiedliwego społeczeństwa; jednym słowem, pomóc we wszystkim, co pozwoli im wieść szczęśliwe życie.

Dyżury

Dyżury mają na celu rozwinąć w uczniach odpowiedzialność oraz ducha służby. Są one drobnymi, codziennymi obowiązkami, wspomagającymi sprawne funkcjonowanie życia klasy i szkoły. Uczniowie powinni widzieć sens dyżurów i owoce ich wypełniania – powinny móc zauważyć, że dzięki wysiłkowi każdego z nich, cała klasa dobrze funkcjonuje. Odpowiedzialność jest większa, gdy uczeń jest świadomy, że musi zdać sprawę z ich wypełnienia przed swoimi koleżankami, kolegami i nauczycielami. Dodatkowo, dyżury pomagają każdemu nabrać zaufania do siebie, gdy widzi, że powierzane są mu prace, które wymagają wysiłku, a on jest w stanie na niego się zdobyć.

Wolontariat

Wychowanie do solidarności, a w szczególności rozwój cnót społecznych (wyrozumiałości, tolerancji, akceptacji, hojności, współpracy, solidarności, sprawiedliwości) powinno się rozpocząć w najbliższym otoczeniu: w rodzinie i w szkole. Codzienne życie w domu i w szkole jest okazją do rozwoju wielu cnót społecznych oraz do otrzymania nagrody, jaką jest satysfakcja z powodu zrobienia czegoś dobrego, użytecznego, wartościowego, dla innych. Jest istotne, by uczniowie realnie pomagali innym, nie tylko pozostawali przy spekulacjach na temat potrzeb występujących w społeczeństwie.

Oprócz innych środków wspierających wychowanie do solidarności przewidzianych w szkole (Rada klasy, dyżury, wzajemna pomoc – szczególnie osobom chwilowo chorym lub słabszym z danego przedmiotu, szkolne koło wolontariatu), uczniowie biorą udział w ciągu roku szkolnego w wolontariacie na rzecz potrzebujących.

Każdy uczeń, na początku roku szkolnego przygotowuje plan swojego projektu wolontariatu, który może realizować również poza szkołą i omawia na spotkaniu z tutorem. Temat realizacji ustalonych zadań omawiany jest systematycznie na spotkaniach z tutorem.

Wycieczka klasowa

Wycieczka klasowa jest okazją do wzmożonego kontaktu między nauczycielami a uczniami oraz pomiędzy samymi uczniami, co pozwala na zwiększenie zaufania, zacieśnienie przyjaźni, integrację, okazję do wzajemnej pomocy oraz rozwój cnót społecznych. Wycieczka powinna być dobrze zaplanowana, mieć temat przewodni, rozkład dnia, podczas którego powinien znaleźć się czas na zgłębienie przewodniego tematu, wypełnienie dyżurów, praktyki chrześcijańskie oraz bycie razem. W miarę potrzeb wycieczki realizowane są oddzielnie dla dziewcząt i dla chłopców, bądź wspólnie.

Rada Klasy

Rada Klasy jest organem umożliwiającym uczestnictwo uczniów w zarządzaniu klasą oraz środkiem kształcącym, który stymuluje poczucie odpowiedzialności, koleżeńskość oraz ducha służby. Rada Klasy jest również nieocenioną pomocą dla nauczyciela w osiąganiu założonych celów edukacyjnych i wychowawczych oraz wspólnym środkiem kształcenia uczniów - liderów, przygotowującym ich do zadań w dorosłym życiu.

Zwykle Rada Klasy – wraz z wychowawcą, która jej przewodzi – liczy czterech członków, wybranych w głosowaniu przez resztę klasy. Członkowie Rady Klasy mogą się dzielić na: gospodarza, zastępcę gospodarza, sekretarza oraz członków. Nie jest to jednak jedyna forma – może również funkcjonować Rada Klasy złożona z gospodarza oraz 2 członków (np. ds. nauki, działalności kulturalnych i sportowych oraz zadań i norm współżycia). W każdym przypadku ilość członków Rady Klasy oraz podział zadań może być modyfikowany według uznania zespołu wychowawcy i klasy.

Członkowie Rady Klasy nie reprezentują pozostałych uczniów w zwykłym rozumieniu tego słowa. W naszej szkole, każdy uczeń reprezentuje siebie samego i sam ma dostęp do wszystkich osób, do których potrzebuje się zwrócić (nauczycieli oraz dyrekcji). Misja Rady Klasy to nie składanie zażaleń lub prośb, lecz służba całej klasie.

Dokładne wskazówki dotyczące sposobów funkcjonowania Rady Klasy zawarte są w oddzielnym dokumencie.

VIII. Zadania nauczycieli – wychowawców klasy

- Nauczyciel podejmujący pracę w naszej placówce zna i przestrzega zasady w niej obowiązujące i zobowiązuje się do ich wypełniania w swej codziennej pracy.
- Nauczyciel ściśle współpracuje ze szkołą w realizowaniu przyjętego w nim Programu Wychowawczo-Profilaktycznego.
- Nauczyciel stara się wykonywać swoją pracę i zadania w duchu służby i dla dobra każdego ucznia, rodziny, placówki oraz całego społeczeństwa.

- Każdy nauczyciel jest jednocześnie wychowawcą. Natomiast nauczyciele-tutorzy są w sposób szczególny odpowiedzialni za procesy wychowawcze. Zobowiązani są do odbycia minimum dwóch indywidualnych spotkań z obojgiem rodziców w ciągu roku oraz regularnych, indywidualnych spotkań z uczniami.
- Nauczyciel wykorzystuje wychowawczo codzienne zdarzenia w klasie, promując ich pozytywne postawy, zaś w zachowaniach negatywnych dostrzegając możliwość lepszego poznania wychowanka i zachęcania do pracy nad sobą w rozmowie indywidualnej.
- W szczególności każdy nauczyciel stara się, aby uczniowie:
 - a. Starali się podejmować małe, konkretne kroki na drodze wzrastania
 - b. Ufali w możliwość sukcesu w realizacji założonych celów
 - c. Wkładali w swoje starania serce i energię
 - d. Rozumieli sens podejmowanych starań
 - e. Starali się być za nie odpowiedzialni
 - f. Odkrywali swoje postępy
 - g. Nie zniechęcali się trudnościami, znajdując w nauczycielu pomoc i wsparcie.
- Każdy nauczyciel dba o swoje stałe doskonalenie osobiste i zawodowe.
- Nauczyciele podejmują pracę zespołową nad wyznaczaniem kierunków procesu kształcenia, dzieląc się doświadczeniami oraz biorąc czynny udział w badaniu i rozwiązywaniu problemów edukacyjnych, wychowawczych i profilaktycznych.

IX. Zadania rodziców jako wychowawców swoich dzieci

- Na rodzicach spoczywa niezbywalne prawo i odpowiedzialność za wychowanie dzieci. Nauczyciele uczestniczą w tym prawie i obowiązku w sposób uzupełniający, w takim stopniu, w jakim rodzice powierzą to zadanie ośrodkowi edukacyjnemu, nie zrzekając się w ten sposób swojej odpowiedzialności. Szkoła pomaga rodzicom jako niezastąpionym i podstawowym wychowawcom, w wypełnianiu ich zadań.
- Odpowiedzialność rodziców obejmuje wszystkie aspekty wychowania. Wysoki poziom kształcenia i skuteczne wychowanie jest możliwe tylko wtedy, gdy rodzina i szkoła przyjmują te same wartości. Kiedy rodzina i placówka stanowią dwa zrównoważone i spójne pod względem wartości środowiska, ustanawia się najtrwalsze podstawy bardzo dobrego wychowania.
- Szkoła utrzymuje żywy, ścisły i stały kontakt z rodzicami swych uczniów, szczególnie poprzez rozmowy tutora ucznia z jego rodzicami. Rodzice są zobowiązani do odbycia co najmniej dwóch rozmów z tutorem w ciągu roku szkolnego.
- Rodzice dokładają wszelkich starań, aby korzystać z oferowanych im różnorodnych środków kształcenia i doradztwa: wykładów z zakresu wiedzy o wychowaniu dorastających dzieci, kursów, konferencji, konsultacji oraz innych środków, mających na celu wspomaganie ich w wychowaniu.

X. Instytucje pomocowe

Realizację Programu Wychowawczo-Profilaktycznego wspierać będą w ramach potrzeb takie instytucje, jak:

- Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna nr 3 w Katowicach,
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Katowicach,
- Urząd Miasta w Katowicach,
- Komenda Miejska Policji,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie,
- Śląski Uniwersytet Medyczny,
- Politechnika Śląska,
- Uniwersytet Śląski,
- Akademia Familijna,
- Stowarzyszenie STERNIK,
- Stowarzyszenie “Siódemka”
- Hospicjum “ Cordis”

XI. Ewaluacja

Ewaluacja prowadzona będzie w ramach diagnozy czynników chroniących i czynników ryzyka z wykorzystaniem ankiety „Falochron dla Śląska” oraz obserwacji i diagnozy uczniów w całym roku szkolnym.